

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ СЪН

Превод от руски: Людмил Стоянов, —

chitanka.info

Под южното небе на Дагестана
с кушум в гърди очаквах аз смъртта,
димеше още черната ми рана,
на капки се изтичаше кръвта.

Лежах сам в тия пясъчни пустини,
от жълтите скали ни ек, ни звън —
топеше слънце небесата сини,
гореше ме, но спях аз мъртъв сън.

Присъни ми се в родните предели
вечерен пир, от пламък озарен.
И рой жени, цветя в коси заплели,
говореха си весело за мен.

Но без да влиза в разговора весел,
стоеше там замислена една,
и тъжен сън душа ѝ бе унесъл
бог знай в коя неведома страна.

И вижда тя в съня си Дагестана;
там труп познат лежи забравен, сам;
в гърдите му дими дълбока рана
и бледна, хладна кръв тече едвам.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.